

Ο Νο 1
παραμυθάς
στον κόσμο

ΡΟΑΛΤΣ

Ο Τσάρλι

ΚΑΙ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΓΥΑΛΙΝΟΣ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΚΟΥΕΝΤΙΝ ΜΠΛΕΪΚ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: CHARLIE AND THE GREAT GLASS ELEVATOR
Από τις Εκδόσεις George Allen & Unwin, ΗΠΑ 1973
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο Τσάρλι και ο Μεγάλος Γυάλινος Ανελκυστήρας**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Roald Dahl

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Quentin Blake

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κίρα Σίνου

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Κυριακή Κάσση
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Roald Dahl Nominee Ltd., 1972

© Εικόνες εξωφύλλου: Quentin Blake, 1995

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 1988, 2018

Πρώτη έκδοση: Ιούλιος 1988

Τέταρτη έκδοση: Σεπτέμβριος 2018, 16η χιλιάδα

Έντυπη έκδοση ISBN 978-960-702-000-0
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-0046-4

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

ROALD DAHL

Ο Τσάρλι ΚΑΙ Ο ΜΕΤΑΛΟΣ ΓΥΑΛΙΝΟΣ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΑΣ

*Μετάφραση:
Κίρα Σίνου*

ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΛΟ.

Ο Ρόαλντ Νταλ ήταν κατάσκοπος, δεινός πιλότος μαχητικών αεροσκαφών, ιστορικός της σοκολάτας και ιατροφαρμακευτικός εφευρέτης. Ήταν επίσης ο συγγραφέας του *Ο Τσάρλι και το εργοστάσιο σοκολάτας*, του *Μαίλντα*, του *ΜΦΓ* και πολλών άλλων εξαιρετικών ιστοριών. Παραμένει ο Νο 1 παραμυθάς του κόσμου.

Ο Ρόαλντ Νταλ έχει πει:

«Αν κάνεις καλές σκέψεις, θα φέγγουν το πρόσωπό σου σαν ηλιαχτίδες και θα φαίνεσαι πάντοτε όμορφος».

Εμείς πιστεύουμε στις καλές πράξεις

και γι' αυτό τον λόγο το 10% των δικαιωμάτων του Ρόαλντ Νταλ* διατίθεται σε φιλανθρωπικά ιδρύματα. Έχουμε υποστηρίξει σκοπούς όπως εξειδικευμένο νοσηλευτικό προσωπικό για παιδιά, επιδόματα για οικογένειες σε ανάγκη και πρόσβαση στην εκπαίδευση για όλους. Σας ευχαριστούμε για την πολύτιμη βοήθειά σας να συνεχίζουμε αυτό το εξαιρετικά σημαντικό έργο.

Μάθετε περισσότερα στο roalddahl.com.

Το Ευαγές Ίδρυμα Ρόαλντ Νταλ (Roald Dahl Charitable Trust) είναι ένα καταχωρισμένο φιλανθρωπικό ίδρυμα του Ηνωμένου Βασιλείου (με αριθμό μητρώου 119330).

* Τα έσοδα καθαρά από κρατήσεις τρίτων.

Περιεχόμενα

Ο κύριος Βόνκα το παρακάνει	9
Το Διαστημικό Ξενοδοχείο «ΗΠΑ»	21
Η σύνδεση	30
Ο Πρόεδρος	39
Οι άνθρωποι από τον Άρη	51
Πρόσκληση στον Λευκό Οίκο	62
Κάτι το πολύ σιχαμένο μέσα στην καμπίνα.	68
Οι Κιντ από τον Ανού.	74
Μια χαψιά	84
Το Μεταφορικό Διαστημόπλοιο κινδυνεύει. Επίθεση Αριθ. 1	93
Μάχη με τους Κιντ	101
Πίσω στο εργοστάσιο	115
Το Βόνκα-Βάιτ	121
Η συνταγή του Βόνκα-Βάιτ	133
Τζορτζίνα, αντίο	137
Το Βάιτα-Βονκ και η χώρα του Πλην.	156
Απόδραση από τη χώρα του Πλην	167
Ο πιο γέρος άνθρωπος στον κόσμο	175
Τα μωρά μεγαλώνουν.	189
Πώς να βγάλεις κάποιον από το κρεβάτι του.	195

Λογοτεχνική απόδοση των ποιημάτων:
Ρένα Καρθαίου – Χρυσούλα Σκανδάμη

Ο κύριος Βόνκα το παρακάνει

Η τελευταία φορά που είδαμε τον Τσάρλι ήταν όταν ταξίδευε με τον Μεγάλο Γυάλινο Ανελκυστήρα ψηλά πάνω από την πόλη. Ο κύριος Βόνκα μόλις του είχε πει πως ολόκληρο το τεράστιο, θαυμαστό εργοστάσιο σοκολάτας ήταν δικό του κι ο μικρός μας φίλος ερχόταν τώρα μαζί με ολόκληρη την οικογένειά του για να το παραλάβει. Μέσα στον ανελκυστήρα βρίσκονταν (το λέω μονάχα για να σου το θυμίσω):

Ο Τσάρλι Μπάκετ, ο ήρωάς μας.

Ο κύριος Βίλι Βόνκα, ο απίθανος παρασκευαστής σοκολάτας.

Ο κύριος και η κυρία Μπάκετ, ο πατέρας και η μητέρα του Τσάρλι.

Ο παππούς Τζο και η γιαγιά Ζοζεφίνα, πατέρας και μητέρα του κυρίου Μπάκετ.

Ο παππούς Τζορτζ και η γιαγιά Τζορτζίνα, πατέρας και μητέρα της κυρίας Μπάκετ.

Η γιαγιά Ζοζεφίνα, η γιαγιά Τζορτζίνα και ο παππούς Τζορτζ ήταν ακόμα ξαπλωμένοι στο κρεβάτι τους, που οι άλλοι το είχαν μπάσει στον ανελκυστήρα σπρώχνοντας τη στιγμή ακριβώς που πήγαινε να ξεκινήσει. Όπως θα θυμάσαι, ο παππούς Τζο είχε σηκωθεί από το κρεβάτι του για να κάνει μαζί με τον εγγονό του

τον Τσάρλι τον γύρο στο εργοστάσιο της σοκολάτας.

Βρίσκονταν κιάλας σε ύψος τριακοσίων τριάντα τριών μέτρων και ταξίδευαν πολύ όμορφα. Ο ουρανός ήταν καταγάλανος. Όλοι ήταν συνεπαρμένοι με τη σκέψη πως θα πήγαιναν να μείνουν στο περίφημο εργοστάσιο σοκολάτας.

Ο παππούς Τζο τραγουδούσε.

Ο Τσάρλι χοροπηδούσε.

Ο κύριος και η κυρία Μπάκετ, ύστερα από χρόνια, χαμογελούσαν και πάλι,

ενώ οι τρεις γέροι στο κρεβάτι γελούσαν πλατιά ο ένας στον άλλον, δείχνοντας τα ξεδοντιασμένα ρόδινα ούλα τους.

«Και τι στο καλό είναι αυτό που κρατάει ξεκάρφωτο στον αέρα τούτο το παλαβό κατασκεύασμα;» ρώτησε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Κυρία μου», είπε ο κύριος Βόνκα. «Αυτό δεν είναι πια μια απλή καμπίνα όπως εκείνες που ανεβαίνουν και κατεβαίνουν μόνο μέσα στα κτίρια. Τώρα που μας ανέβασε ψηλά στον ουρανό έγινε ένας ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΑΣ. Είναι ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΓΥΑΛΙΝΟΣ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΑΣ».

«Και τι είναι αυτό που τον κρατάει ψηλά στον αέρα;» ρώτησε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Οι γάντζοι τ' ουρανού», της εξήγησε ο κύριος Βόνκα.

«Με αφήνετε άναυδη», είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Αγαπητή μου κυρία», είπε ο κύριος Βόνκα, «είστε πρωτάρα ακόμα. Πρώτη φορά βρίσκεστε σε αυτό το περιβάλλον. Όταν θα έχετε κάνει παρέα μαζί μας για περισσότερο καιρό δε θα σας καταπλήσσει πια τίποτα».

«Θέλω να ρωτήσω κάτι γι' αυτούς τους γάντζους του ουρανού», είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα. «Φαντάζομαι πως η μια τους άκρη είναι περασμένη από αυτό το κατασκεύασμα με το οποίο ταξιδεύουμε. Έχω δίκιο;»

«Έχετε δίκιο», αποκρίθηκε ο κύριος Βόνκα.

«Και πού είναι γαντζωμένη η άλλη άκρη τους;» ρώτησε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Μέρα με τη μέρα», είπε ο κύριος Βόνκα, «γίνομαι όλο και πιο κουφός. Θυμίστε μου, παρακαλώ, να τηλεφωνήσω στον ωτορινολαρυγγολόγο μου μόλις γυρίσουμε».

«Τσάρλι», είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα, «σαν να μου φαίνεται πως δεν πρέπει να έχω και πολύ μεγάλη εμπιστοσύνη σ' αυτό τον κύριο».

«Το ίδιο λέω και εγώ», είπε η γιαγιά Τζορτζίνα. «Μας τα μασάει».

Ο Τσάρλι έσκυψε πάνω απ' το κρεβάτι και ψιθύρισε κάτι στις δυο γερόντισσες: «Σας παρακαλώ, μη μου τα χαλάτε. Ο κύριος Βόνκα είναι σπουδαίος άνθρωπος. Είναι φίλος μου. Τον αγαπώ».

«Ο Τσάρλι έχει δίκιο», ψιθύρισε και ο παππούς Τζο πλησιάζοντας. «Σώπα τώρα, Τζόζι, και προσπάθησε να μην κάνεις φασαρίες».

«Πρέπει να βιαστούμε!» είπε ο κύριος Βόνκα. «Έχουμε τόσο πολύ καιρό και τόσο λίγα να κάνουμε! Όχι! Σταθείτε. Διαγράψτε το αυτό! Αναποδογυρίστε τη φράση! Ευχαριστώ! Και τώρα πάμε πίσω στο εργοστάσιο!» φώναξε, χτύπησε τα χέρια του και πήδηξε και με τα δυο του πόδια ένα μέτρο ψηλά στον αέρα. «Πάμε πίσω στο εργοστάσιο! Προτού κατεβούμε, όμως, πρέπει να ανεβούμε. Πρέπει να ανεβούμε ψηλά, όλο και πιο ψηλά!»

«Δε σας το είπα;» είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα. «Ο άνθρωπος τρελάθηκε».

«Βούλωσέ το, Τζόζι», είπε ο παππούς Τζο. «Ο κύριος Βόνκα ξέρει πολύ καλά τι κάνει».

«Τούτος εδώ είναι τρελός για δέσιμο. Του έστριψε για τα καλά», είπε η γιαγιά Τζορτζίνα.

«Πρέπει να πάμε πιο ψηλά!» φώναξε ο κύριος Βόνκα.

«Πρέπει να πάμε φοβερά ψηλά! Κρατήστε τα στομάχια σας!» και πάτησε ένα καφέ κουμπί. Ο Ανελκυστήρας τραντάχτηκε και, βγάζοντας ένα τρομερό βουητό, τινάχτηκε κατακόρυφα προς τα πάνω, λες και ήταν πύραυλος. Όλοι τους πιάστηκαν ο ένας από τον άλλον και, καθώς το μεγάλο μηχάνημα ανέπτυσσε όλο και μεγαλύτερη ταχύτητα, ο βόμβος και το σβουριχτό του αέρα απ' έξω γινόταν όλο και πιο δυνατό, όλο και πιο διαπεραστικό, μέχρι που μεταβλήθηκε σε ένα τσιριχτό στρίγκλισμα και ήσουν αναγκασμένος να ξεφωνίζεις αν ήθελες να ακούσεις τον εαυτό σου να μιλάει.

«Σταματήστε!» τσίριξε η γιαγιά Ζοζεφίνα. «Τζο, σε παρακαλώ, κάν' τον να σταματήσει! Θέλω να κατεβώ αμέσως!»

«Σώσε μας!» τσίριξε η γιαγιά Τζορτζίνα.

«Κατεβείτε!» τσίριξε ο παππούς Τζορτζ.

«Όχι! Όχι!» τσίριξε και ο κύριος Βόνκα. «Πρέπει να ανεβούμε!»

«Μα γιατί;» φώναξαν τότε όλοι μαζί. «Γιατί να ανεβούμε και όχι να κατεβούμε;»

«Γιατί όσο ψηλότερα θα βρισκόμαστε την ώρα που θα αρχίσουμε να κατεβαίνουμε, τόσο γρηγορότερα θα τρέχουμε την ώρα που θα συγκρουστούμε», εξήγησε ο κύριος Βόνκα. «Πρέπει να τρέχουμε με φανταστική ταχύτητα όταν θα χτυπήσουμε.»

«Όταν χτυπήσουμε ποιο πράμα;» φώναξαν όλοι μαζί.

«Το εργοστάσιο», απάντησε ο κύριος Βόνκα.

«Σας έστριψε οπωσδήποτε», είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα. «Θα γίνουμε λιώμα όλοι μας!»

«Θα γίνουμε ομελέτα!» είπε η γιαγιά Τζορτζίνα.

«Είμαστε αναγκασμένοι να το διακινδυνεύσουμε», είπε ο κύριος Βόνκα.

«Αστειεύεστε;» είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα. «Πείτε μας πως αστειεύεστε».

«Κυρία μου», είπε ο κύριος Βόνκα. «Δεν αστειεύομαι ποτέ μου».

«Θεούλη μου!» φώναξε η γιαγιά Τζορτζίνα. «Θα διαλυθούμε, όλοι μας».

«Υπάρχει πολύ μεγάλη πιθανότητα», είπε ο κύριος Βόνκα.

Η γιαγιά Ζοζεφίνα έβγαλε μια στριγκλιά κι εξαφανίστηκε κάτω από την κουβέρτα. Η γιαγιά Τζορτζίνα αρπάχτηκε τόσο δυνατά από τον παππού Τζορτζ, που εκείνος άλλαξε σχήμα. Ο κύριος και η κυρία Μπάκετ στέκονταν σφιχταγκαλιασμένοι και δεν μπορούσαν να αρθρώσουν ούτε λέξη από τον τρόπο τους. Μονάχα ο Τσάρλι και ο παππούς Τζο έμειναν αρκετά ψύχραιμοι. Ήξεραν τον κύριο Βόνκα καλά πια και είχαν συνηθίσει στις εκπλήξεις. Αλλά καθώς ο Μεγάλος Ανεγκυστήρας συνέχιζε να ανεβαίνει σαν αστραπή και να απομακρύνεται όλο και πιο πολύ από τη Γη, ακόμα και ο Τσάρλι άρχισε να φοβάται λιγάκι.

«Κύριε Βόνκα», ούρλιαξε για να σκεπάσει τον θόρυβο, «εκείνο που δεν μπορώ να καταλάβω είναι το γιατί πρέπει να κατεβούμε με τόσο μεγάλη ταχύτητα;»

«Αγαπητό μου παιδί», εξήγησε ο κύριος Βόνκα, «αν δεν κατεβούμε με αυτή την τρομερή ταχύτητα, δε θα μπορούσαμε να ανοίξουμε δρόμο μέσα από τη στέγη του εργοστασίου. Δεν είναι καθόλου εύκολο να τρυπήσεις μια στέγη γερή σαν κι αυτή».

«Μα η στέγη έχει κιόλας μια τρύπα», είπε ο Τσάρλι. «Την ανοίξαμε βγαίνοντας».

«Τότε θα ανοίξουμε και μια δεύτερη», είπε ο κύριος Βόνκα. «Δυο τρύπες είναι καλύτερα από μία. Αυτό θα σου το πει το κάθε ποντίκι».

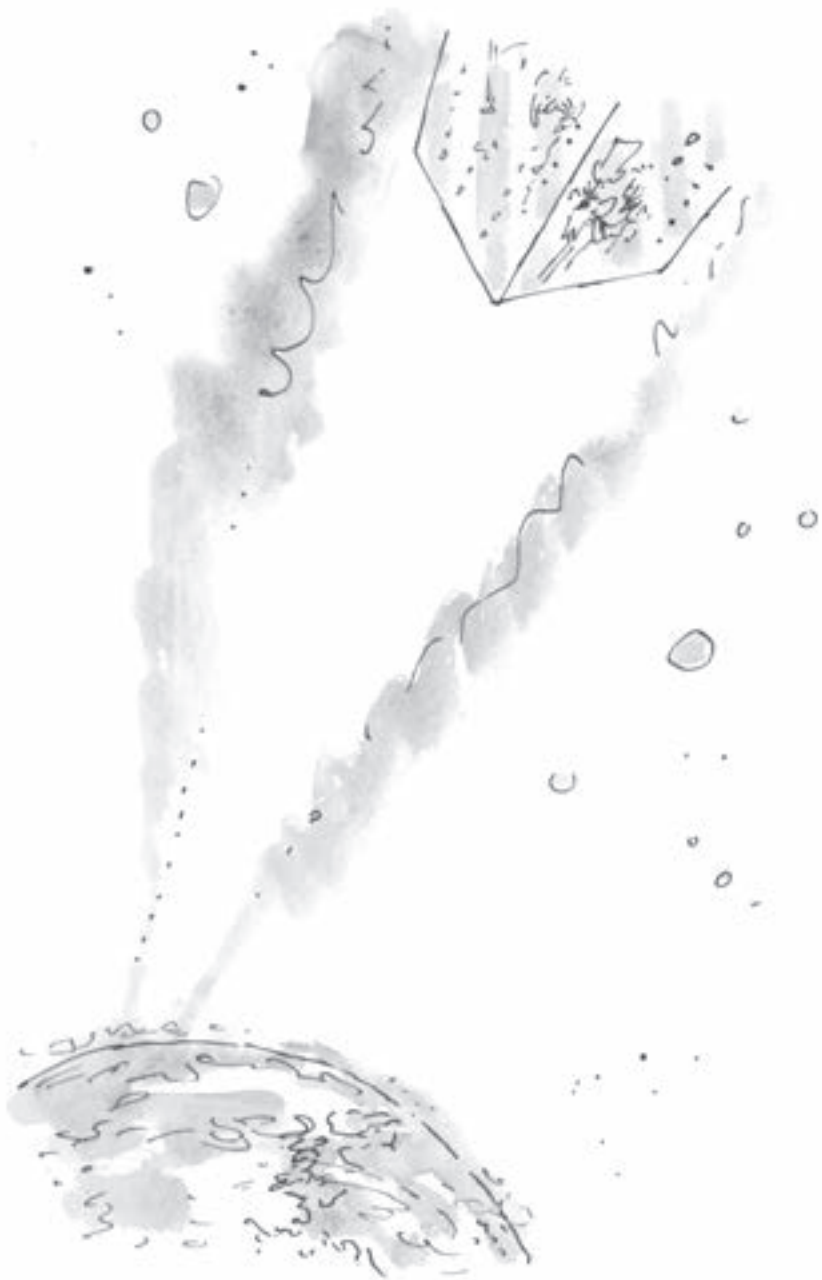
Όλο και πιο ψηλά ανέβαινε ο Μεγάλος Γυάλινος Ανελκυστήρας και σε λίγο μπορούσαν να δουν τις ηπείρους και τους ωκεανούς της Γης να είναι απλωμένοι κάτω τους, λες και ήταν χάρτης. Η θέα ήταν πολύ όμορφη αλλά, όταν στέκεσαι σε ένα πάτωμα από γυαλί και κοιτάς κάτω, σου έρχεται ζαλάδα. Ακόμα και ο Τσάρλι άρχισε τώρα να φοβάται. Κρατούσε σφιχτά το χέρι του παππού Τζο και τον κοίταζε στο πρόσωπο με αγωνία.

«Τρέμω παππού», είπε.

Ο παππούς Τζο αγκάλιασε με το ένα του χέρι τον Τσάρλι από τους ώμους και τον τράβηξε κοντά του: «Το ίδιο και γω, Τσάρλι», είπε.

«Κύριε Βόνκα», φώναξε ο Τσάρλι. «Δε νομίζετε πως ανεβήκαμε αρκετά ψηλά;»

«Κοντεύουμε», απάντησε ο κύριος Βόνκα, «αλλά δε φτάσαμε ακόμα. Και τώρα, σας παρακαλώ, μη μου μιλάτε. Μη με ενοχλείτε. Σε αυτό το στάδιο που βρισκόμαστε, είμαι αναγκασμένος να παρακολουθώ την κατάσταση με μεγάλη προσοχή. Πρέπει να υπολογίσω τον χρόνο σε κλάσματα δευτερολέπτου. Μάλιστα, παιδί μου! Βλέπεις εκείνο το πράσινο κουμπί; Είμαι υποχρεωμένος να το πατήσω ακριβώς τη στιγμή που πρέπει. Αν το πατήσω με μισό δευτερόλεπτο καθυστέρηση, θα βρεθούμε πολύ ψηλά!»

«Και τι θα γίνει αν βρεθούμε πολύ ψηλά;» ρώτησε ο παππούς Τζο.

«Σας παρακαλώ, πάψτε να μου μιλάτε και αφήστε με να συγκεντρωθώ», είπε ο κύριος Βόνκα.

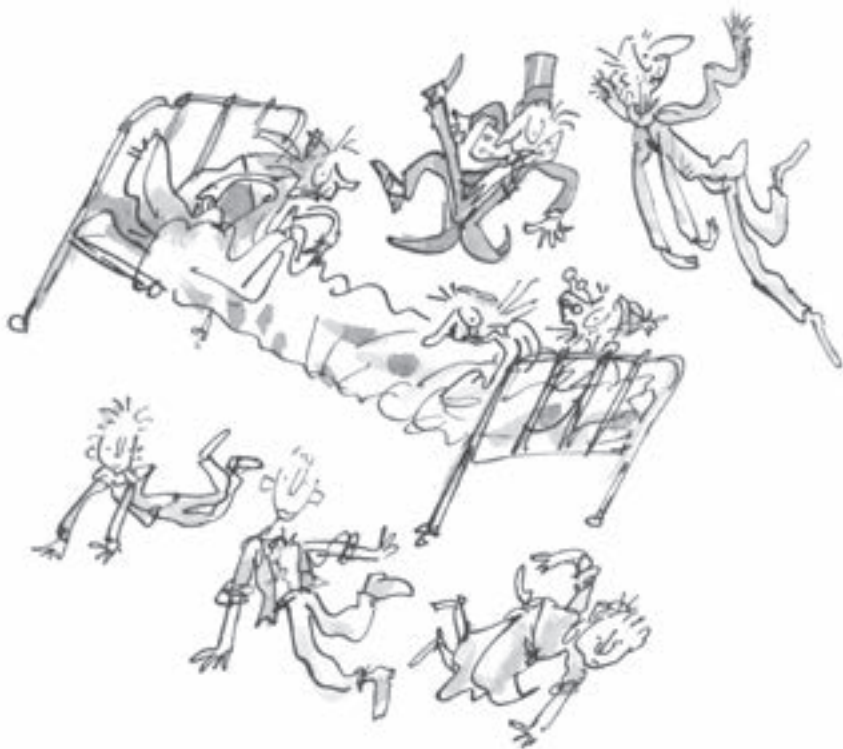
Εκείνη ακριβώς τη στιγμή η γιαγιά Ζοζεφίνα έβγαλε το κεφάλι της κάτω από το σεντόνι και κοίταξε από το κρεβάτι της. Είδε μέσα από το γυάλινο πάτωμα ολόκληρη τη βορειοαμερικάνικη ήπειρο να βρίσκεται διακόσια μίλια από κάτω τους καθόλου μεγαλύτερη από μια πλάκα σοκολάτας: «Κάποιος πρέπει να σταματήσει αυτό τον μανιακό!» έσκουξε, ενώ το ζαρωμένο, γέρικο χέρι της τινάχτηκε σαν αστραπή, άδραξε τον κύριο Βόνκα από την ουρά του φράκου του και τον τράβηξε απότομα προς τα πίσω, ρίχνοντάς τον πάνω στο κρεβάτι.

«Αφήστε με!» τσίριξε ο κύριος Βόνκα, καθώς πάλευε να της ξεφύγει. «Αφήστε με ήσυχο! Πρέπει να κάνω μερικά πράγματα! Μην ενοχλείτε τον οδηγό!»

«Θεοπάλαβε!» ούρλιαξε η γιαγιά Ζοζεφίνα ταρακουνώντας τον κύριο Βόνκα, έτσι που δεν μπορούσες να διακρίνεις πια καθαρά το κεφάλι του. «Θα μας πας στο σπίτι τούτη δω τη στιγμή!»

«Αφήστε με!» φώναξε ο κύριος Βόνκα. «Πρέπει να πατήσω εκείνο εκεί το κουμπί, γιατί αλλιώς θα πάμε πολύ ψηλά! Αφήστε με!» Αλλά η γιαγιά Ζοζεφίνα τον κρατούσε γερά. «Τσάρλι!» έκραξε ο κύριος Βόνκα. «Πάτησε το κουμπί! Το πράσινο! Κάνε γρήγορα! Γρήγορα!»

Ο Τσάρλι έδωσε έναν πήδο και βρέθηκε στην άλλη άκρη του Ανελκυστήρα. Κοπάνησε με το δάχτυλό του το πράσινο κουμπί. Καθώς το έκανε, όμως, ο Ανελκυστήρας έβγαλε ένα δυνατό γρύλισμα, έγειρε στο ένα του πλευρό

και σταμάτησε απότομα να βουίζει. Ακολούθησε μια τρομακτική σιωπή.

«Είναι πολύ αργά!» φώναξε ο κύριος Βόνκα. «Την πατήσαμε, Θεέ μου».

Και την ώρα που μιλούσε, το κρεβάτι με τους τρεις γέρους και τον κύριο Βόνκα, πεσμένο από πάνω τους, απογειώθηκε μαλακά από το πάτωμα και στάθηκε μετέωρο στον αέρα. Ο Τσάρλι με τον παππού Τζο και ο κύριος με την κυρία Μπάκετ υψώθηκαν πετώντας αργά προς τα πάνω, έτσι που πριν προλάβεις να πεις κύμινο, ολόκληρη η παρέα μαζί με το κρεβάτι βρέθηκε να αιω-

ρείται στον αέρα μέσα στον Μεγάλο Γυάλινο Ανελκυστήρα, λες και ήταν μπαλόνια.

«Είδατε τι κάνατε;» είπε ο κύριος Βόνκα πεταρίζοντας ολόγυρα.

«Τι έγινε;» φώναξε η γιαγιά Ζοζεφίνα. Είχε πεταχτεί έξω από το κρεβάτι και τώρα βρισκόταν, ντυμένη με το νυχτικό της, κάτω ακριβώς από το ταβάνι.

«Μήπως πήγαμε πολύ ψηλά;» ρώτησε ο Τσάρλι.

«Αν πήγαμε πολύ ψηλά;» φώναξε ο κύριος Βόνκα. «Και βέβαια πήγαμε πολύ ψηλά! Ξέρετε πού είμαστε, φίλοι μου; Μπήκαμε σε τροχιά!»

Όλοι τους τον κοίταξαν με μάτια γουρλωμένα, σαστισμένοι και απορημένοι. Είχαν ταραχτεί τόσο που δεν μπορούσαν να μιλήσουν.

«Τώρα κάνουμε τον γύρο της Γης τρέχοντας με δεκαεπτά χιλιάδες μίλια την ώρα», είπε ο κύριος Βόνκα. «Τι εντύπωση σας κάνει αυτό;»

«Πνίγομαι!» φώναξε λαχανιασμένη η γιαγιά Τζορτζίνα. «Δεν μπορώ να πάρω αναπνοή».

«Και φυσικά δεν μπορείτε!» είπε ο κύριος Βόνκα. «Εδώ ψηλά δεν υπάρχει αέρας». Πλησίασε, σαν να κολυμπούσε, ξυστά κάτω από την οροφή, σε ένα κουμπί που έγραφε ΟΞΥΓΟΝΟ. Το πάτησε. «Τώρα θα είστε μια χαρά», της είπε. «Ανασάνετε με την ησυχία σας».

«Τι παράξενο συναίσθημα», είπε ο Τσάρλι κολυμπώντας ολόγυρα. «Νιώθω σαν μπουρμπουλήθρα».

«Θαύμα», είπε ο παππούς Τζο. «Αισθάνομαι σαν να μη ζυγίζω τίποτα».

«Κι έτσι είναι», είπε ο κύριος Βόνκα. «Κανένας μας δε ζυγίζει τίποτα, ούτε ένα γραμμάριο».

«Σαχλαμάρες!» είπε η γιαγιά η Τζορτζίνα. «Ζυγίζω ακριβώς σαράντα επτά κιλά».

«Όχι πια», είπε ο κύριος Βόνκα. «Τώρα δε ζυγίζετε τίποτε απολύτως».

Οι τρεις γέροντες, ο παππούς Τζορτζ, η γιαγιά Τζορτζίνα κι η γιαγιά Ζοζεφίνα, πάσχιζαν σαν τρελοί να ξαναπέσουν στο κρεβάτι τους, ωστόσο χωρίς να τα καταφέρνουν. Το κρεβάτι πετούσε σε μέτριο ύψος. Φυσικά πετούσαν κι εκείνοι, μα κάθε φορά που έφταναν στο ύψος του κρεβατιού κι επιχειρούσαν να χωθούν μέσα, έβγαιναν πάλι πετώντας στον αέρα. Βλέποντάς τους, ο Τσάρλι και ο παππούς Τζο είχαν ξεκαρδιστεί στα γέλια.

«Ποιο είναι το αστείο;» ρώτησε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Επιτέλους σας βγάλαμε από το κρεβάτι», είπε ο παππούς Τζο.

«Βούλωσέ το και βοήθησέ μας να ξαναμπούμε», αγρίεψε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Ούτε να το σκέφτεστε», είπε ο κύριος Βόνκα. «Δε θα κατορθώσετε ποτέ να μείνετε στο κρεβάτι σας. Συνεχίστε καλύτερα να πετάτε και χαρείτε το».

«Αυτός ο άνθρωπος είναι μουρλός!» φώναξε η γιαγιά Τζορτζίνα. «Σας το είπα να τον προσέχετε, αλλιώςτικά θα μας διαλύσει όλους!»

Ο Τσάρλι σε νέες περιπέτειες! Μαζί με τον μεγάλο φίλο του, τον κύριο Βίλι Βόνκα, παίρνουν τους γονείς και τους παππούδες του να ζήσουν όλοι μαζί στο **εργοστάσιο Σοκολάτας**. Από λάθος, όμως, ο **Μεγάλος Γυάλινος Ανελκυστήρας** που θα τους μεταφέρει βρίσκεται σε τροχιά, στο Διάστημα.

Αφού αντιμετωπίσουν χίλια δυο προβλήματα –έλλειψη βαρύτητας, εξωγήινους και άλλα– επιστρέφουν στη Γη για νέο κύκλο περιπετειών. Παρ' όλα αυτά, **δε χάνουν ούτε το κουράγιο ούτε την αξιοπρέπειά τους** ούτε τα τρυφερά αισθήματα μεταξύ τους...

Διαβάστε και τα άλλα απίθανα και συναρπαστικά βιβλία του Ρόαλντ Νταλ, που κυκλοφορούν από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ.

www.roalddahl.com

Ευχαριστήρια! Αγοράζοντας αυτό το βιβλίο, βοηθήσες άλλο ένα παιδί. 10% των δικαιωμάτων του Ρόαλντ Νταλ διατίθεται σε φιλανθρωπικούς σκοπούς. Δες στο εσωτερικό του βιβλίου για περισσότερες πληροφορίες.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

Από 11 ετών

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 01249